

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

**ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ**

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ**

**ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10**

**Ο Μαρῆς ο ἥρως τῶν γελοιοτήτων,
καὶ ο Καθαδίκας τῶν ἀρχαιοτήτων.**

(Ἐλθόντος τοῦ καθηγητοῦ καὶ αὐθις ἐν Κραταίᾳ
γιὰ ταῦθη καὶ ἄλλα πράματα ἔκιδες τῶν πρώτων, νέα,
δρόμοι ἐνόμισε ὁ Μαρῆς τὰ πάη τὰ τὸν εὗρη
καὶ τὰ τῆς πῆ προφοριῶς τῆς ἀλαλίες ποῦ ξεύρει.)

M.— Λοιπόν, σοφὲ καθηγητά
μὲ τὸ γερὸ κεφάλι,
ἴκιδες ἀπὸ τὰ σκελετά
τὶ ἄλλο ηὔρεις πάλι;
Τὶ ἄλλο θεραπευτεῖς ἐκ τῆς γωνίας ταύτης
ἴσσον καιρὸ ποῦ μελειᾶς καὶ τὰ χωράφια σκάφτεις;

Ἐγὼ τούτους τοὺς φρονῶ πῶς σ' δλα τὰ χωράφια
θάραι θαμμένα ἔκπλαι λασίμητα καὶ χρυσάφια
γιατὶ καὶ οἱ πραπάτορες κατὰ τὴν ιστοστά,
μᾶς ἔμοιαζαν στὴ τσιγκούνιδα καὶ στὴ φιλαργυρία.
κινοῦ δὲν εἰχαν τούτεις τὰ βάνον τὸν παρὰ τους,
βεβαίως τοὺς ἐκρύβαντε μέσα στὰ σώχωρά τους.

K.— Εν Κουρούπατοις ποδ πολλοῦ
ἀγγεῖα βρῆκα ἐκ πηλοῦ
δρεπαιοτάτων χρότων.

Ω συνφρόδ μον δάσκαλε! Αὕτα ενδῆκες μόνον;
Καράτια ηὔρεις γιὰ νερὸ
οὲ τέτολες περιστάσεις,
κι ὅχι κατέρα θητανὸ
τὰ μᾶς τοὺς μοιόθοις;
Τὰ Κουρούπατα μούτιζαστα κι ἄλλον τὰ πᾶς τὰ σκάψης

νάρθης κανένα ηὔρεμα ποῦ γὰ μᾶς θαραπάψει.
Ποὺδ ἔχυπνος σωδομήνεψε τὰ πᾶς στὰ Κουρούπατα;
Ἐδιάλεξες καὶ τὸ χωρὶ γιὰ ταῦθης κολωνάτα!
Οι Κουρούπατες ἡγανε φαλίδοι ποδ αἰώνων
κι ὅσο τὰ σκάφτης ἐδεκει, κοιρούπια θαῦματα μόνον!

"Αν ἔπιγανες στὸν Κατελῆδ καὶ λιγὸ πάρα πέρα
ποῦ τὰ καφάβια τ' "Αγγικά ελέφτανε στὴν ξέρα,
μπορδοῦσε κατί ταῦθης σκάφτεις οἱ ψωφούρεοι
ὄπως εὑρίσκαν ἄλλοτε οἱ παλαιοὶ Σδριταῖοι,
ἄλλα σ' εὐτῆνα τὰ χωρὶ πώβαλες τὰ ξυνάρια,
ἄραθεμά τι θὰ βρεθῇ ἔκτες ἀπὸ λυκγάρια!"

K.— Είναι ποδ—Μηκυναϊκά,
καὶ συνεπῶς σημαντικά
τὰ ενθεόντα ταῦτα.

M.— Γιὰ μὲ δὲν εἶναι τίποτα κι ἀν θέλης ξαναθάφτα.
Αν πρόκειται τὰ σκάψουμε τὴν έλασχία δλη
γιὰ ταῦθης ηὔρεματα τοὺς λύχνους τοῦ Προσφόλη
καὶ τὸ κατάτι πώπιτε τοῦ Πήλικα δύνος,
εἰν ἀμαρτία, δάσκαλε, τὰ χάνεται ὁ χρόνος!

K.— Καὶ ὅμως εἶναι θησαυροὶ ἐν ἀρχαιολογίᾳ.
M.— Μωρὸ ἀσεμε γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ γιὰ τὴν Παραγία
καὶ μὴ μοῦ λέσ εμέρατε τὰ θεωρῶ τεξόρο,
παληγοκαράτες τοῦ γεροῦ
ποῦ τοῦ εινολοῦσε κοντονροῦ
δ Σουπιορᾶς στὸ φόρο!

Κείμα στὰ τόσα ἔξοδα καὶ στὰ ήμεροδούλια
ἄν πρόκειται τὰ βρίσκουμε κανάτια μὲ χερούλια
η ἄλλα κοντορέροντα ποῦ ταῦταγαν γιὰ γοῦστο,
οἱ εἰλιστεις μας πούνονοι στρουπί ἀπὸ τὸ μοῦστο,
τίτε ἀπό την οικονομία κι ὅρτε τὸ πελῶν τους
τοῦ δικαιούρων ἔμετη τοῦ δικαιούρων
Κείμα στὸν κόπο, δάσκαλε, γὰ σκάφτης ἐξη μῆτρες
γιὰ γανόνης άνθο μπότηδες καὶ τεθούρες λαζήρες.

Χωρὶς τὰ σκάφτης γιὰ τὰ βρῆς μέσα στὴ γῆ θαμμένα
τὸ ἀγγεῖα τοῦ ἀρχαίων τὰ ἔκτοτε σπασμένα,
καὶ δίχως τόσα ὅβιλα γιὰ σκάψιμο τὰ δίρης
ζητῶντας ἀντικείμενα τῆς ἐποχῆς ἑκείνης,
εἰν' εὔκολο τὰ τάφοτε μ' δόλο σας τὸ κυνζοῦν
ἄντα μόνο κάμετε ταξεῖδι στὸ Ληξοῦν.

Ἐπεῖ τὰ πᾶς καθηγητὰ τὰ γόης ἐκ τοῦ πλησίου,
ἀρχαῖα ποῦ δὲν τὰγδετε ποτὲ σας στὸ Μονοεῖον.
Σὲ σπήτη λα Λουβερδέηκα θὰ βρῆτε μαντιλότα
τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀβραὰμ κι' ἀκόμα πούλῳ πρῶτα.
Εἰς Ληξούραιν τὸ δώματα
θὰ εὑρετε παπλώματα
κι' ἀναξυρίδων εἶδος,
πρὸ τῆς ἀγαναλύψεως τῆς ἀτυχοῦς σταφίδος.

Υπάρχουντε σανδάλια στὴ χώρα τῶν Παλέων,
ἀφ' ὅτεν μᾶς κακέντησ δ' μέγας Ναπολέων,
βελάδες Χαριτέηνες κομμένες ἀφ' τὰ χερνιά
ποστ ἡκμαζεν ἡ Βαβυλίων κι' ἀγόρασε πεπόνια.
Υπάρχουν εἰς Ληξούραιν καπέλα δάσκαλὲ μουν,
ἴσως καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου,
κι' ἄλλα πολλὰ πουπάλαια πολέτα καὶ φωκόλα.
πρὸ μὲ τὸν περούσσοποδο ἐπονληθῆναν δλα.

Κι' ἐντὸς τῆς πόλεως αὐτῆς μπορεῖ τὰ βρῆς ἀκόμη,
πολὺ ἀρχαῖα πράγματα ἐν συλλογῇ πλονοία·
ὅταν ἐκληρονόμησαν οἱ τρεῖς συγκληρονόμοι,
ἐλέχθη πῶς ενδρήκανε δλόκληρα Μουσεῖα.
Ενδρῆκαν κάτι κόσκινα ποῦ σημειώστε ὅτι,
μόνον οἱ κόθροι ἔμεναν ἀπὸ τὴν παλαιότη,
Κ.— Καὶ ἥδη ποῦ ενδίσκονται τὸ ἀρχαῖα τεκμήρια;
Μ.— Τὰ συμπαρέλαβον κι' αὐτὰ μὲ τὰ ἔκατομνάρια.

Ο τόπος μας διπρακτικός,
πηγαίνει κληρονομικῶς
τὰ βρῆ τὴν ἀρχαῖην,
καὶ δχι φιλολεγικῶς
τὰ σκάφτης δλοχρονικῶς
γιὰ ταῦτα ἔτα μπότη!

Τῶν κληρονόμων θησαυροὶ στραβώνοντε τὰ μάτια,
κι' δχι τοῦ Κουρούπολαντε τὰ παλαιὰ κανάτια.

Κ.— Ἐχουν ἀξίαν, κύριε τὰ ἐκ πηλοῦ σπουδαῖαν,
ἄλλα ὅμετις ὡς φάνεται δὲν ἔχετε ἵδεαν
περὶ τῆς ἀρχαῖτητος καὶ τῶν ἀγγείων τούτων
πρὸ σήμερον ἀποτελοῦν τὸν ἐθνικὸν μας πλοῦτον.

Ἐλγαι μηδὲν διαγνοῦσ, μηδὲν καὶ τὸ χρονίον
ἐγώπιον τῆς θάμνεως ποῦ βλέπεις στὸ Μονοεῖον
αἰώνας τέληνς κι' ἀστῆς
ἀναπόδει ὁ μαθητὴς
κι' ἡ μδοφωσίς του γίνεται ἀκόμη πιὸ τελεία.

Μ.— Μὰ δὲν ἀκοῦσε ποῦ δι Ζορμπᾶς θὰ κλείσῃ τὰ σχολεῖα

τὰ δραγανώση στράτευμα μ' ἀρχὰς καὶ βάσεις τέας;
Ἐγὼ θὰ πάω, δάσκαλε, τὰ γένια δεκανέας
κι' ἀντὶ τὰς κάρω τὸν καιρὸν μὲ σάχλες «Ζιζανίου»
θὰ πέργω τὸν παχύτερον ζωμὸν τοῦ καζανίου.

Γιὰ γράμματα δὲν θὰν κανεὶς
κι' δλοι τὸ γένον δεκανεῖς
δις ἡ φορά, διδάσκαλε, δεικνύει τῶν πραγμάτων.
Κ.— Οὐχὶ ἡτοι ἀνασκάπτοντες ἐγγὺς τῶν Μενεγάτων,
ενδρήκαμεν ἐν τοῖς πολλοῖς καὶ τάφονς βασιλέων,
Μ.— Τ' ἀκούω μετὰ λύπης μου κι' αὐτὸ τὸ φρικαλέον
εἰς ὧδας ποὺν τὰ πράγματα τοῦ ἔθνους ἀγρου κάτου
κι' ἡκουσθη κι' ἡ παραίτησις τοῦ Μεγαλειστάτου.
Ο τάφος δι βασιλικὸς πάθρηματε τυχαίως,
ἔμε μ' ἐφόβησε πολὺ^{την}
γιατὶ θυμῶμαι σιὴ Βουλὴ^{την}
ποῦ εἴπε κάποιος γέρωντας ποὺται κι' ἔκειδος ἀρχαῖος
κι' ἀγωνιζώτωντε γιὰ μᾶς, ἀλλὰ πελὴ ματάλως,
«δι βασιλεὺς Γεωργίος πρῶτος καὶ τελευταῖος!»

Ἐίπε πολλά κι' ἀλήθευφαν μέσον τὴν Βουλὴ δι γέρως,
κι' ἀν δληθέψη καὶ σ' αὐτὸ τὸ τελευταῖον μέρος,
οἱ τόφοι ποῦ ενδρήκατε κοτά στὰ Μενεγάτα,
φέργουν κακὰ ματάτα!

Ἐγὼ τὸ σέβομαι πολὺ τὸ βασιλῆγμα τὸ σπῆτη,
κι' ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ
μεγάλως μὲ ἀνησυχεῖ
δι λόγος τοῦ Προφήτη.

Κι' ἀφοῦ μὲ τοῦτα καὶ μ' αὐτὰ
ποῦ λέμε τὸση ὧδα,
ἔφθάσαμε καθηγητὰ
καὶ εἰς τὸ ἔθνος τώρα,
κι' ἀφοῦ δι ἀρχαιοτητες ποῦ βρίσκονται στὸ χῶμα μας
ἐφέρατε σιγὰ, σιγὰ καὶ τὸ Ζορμπᾶ στὸ σύρμα μας,
θέλω ν' ἀκούσω μὲ ἀπὸ σᾶς τὸν ἄνδρα τῶν γραμμάτων
ἄν εἰν' αὐτή, παρακαλῶ, πατάστασις πραγμάτων
τὸ ἀγαπατώνη δι Ζορμπᾶς, Βουλὲς καὶ 'Υπονομεῖα.

Κ.— Λέγε παταγίτεται σ' αὐτὰ δι ἀρχαιολογία.

Μ.— Καὶ μολοντοῦτο δάσκαλε δι πόσμος τέτοζα θέλει!

Καρεὶς δὲν ἔχει τὴν δρμὴ
τὰ μελετᾶ γιὰ τὸν 'Εραι
καὶ γιὰ τὸ Πραξιτέλη,
κι' ἀν εἴται Μηκυναϊκὰ τὸ ἀγγεῖα ποῦ μᾶς λέτε·
οήμερα ὅλ' οἱ κύροις κι' ἀκόμα κι' διηρέται,
μανάβηδες, τοσακήδηδες καὶ κάθε ἀγομάτος,
θέλει τὰ πῆ τη γνωμὴ του, πῶς τὰ σωδῆ τὸ κράτος!

Καὶ βλέπεις δάσκαλε σοφέ,
τὰ γίρωνται στὸ σκότος,
έτα οωρὸ ἀνασκαφαί
ἔπι τοῦ καθεστῶτος
κι' ἀλατελτα τούρασσα ποῦ δειρή ἀνθορέω,
κι' ἀποτε ξύλο τοῦ Ζορμπᾶ
τα μᾶς τηνέη τὸ γαμά
μισθοντας τηνέης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΥΡΙΟΥ

